

Kovasydämissyys

"kovasydämissyydelläsi ja sydämesi katumattomuudella kartutat vihaa päällesi."

on kaksi eri asiaa olla kova tai luja. Voimme olla lujia, lujittautuneita totuuteen, Kristukseen uskossa ja silti helläsydämissiä veljesrakkaudessa. Ei tarvitse luopua totuudesta rakastaakseen lähimmäistään.

Maailma ihannoii kovuutta ja kylmyyttä. Onkin sanottu, että saatana on kylmä ja tunteeton. Jumalan loi kuitenkin ihmiseen tunnemaailman, eli sielunmaailman elämän - rikastuttaakseen ihmisen elämää. Saatana yrittää sotia tätä vastaan vaikuttaen ihmiseen ennen kaikenlaisia negatiivisia tunteita; vihaa, katkeruutta ja kylmyyttä.

Sanotaan, että hedelmistä puu tunnetaan. Voimme tarkastella oman elämämme hedelmiä ja päätellä siitä, kenelle sydämemme kuuluu. En toki tarkoita tällä sitä, että ihmisen kerran erehtyessä väärään mielentilaan, hän olisi silloin saatanan oma. On muistettava ero lankeamisen ja synnissä elämisen välillä - hyväksymmekö vai hylkäämmekö pahan sisimmässämme?

Jos luonteemme heikkoutena on äkkipikaisuus, toisten "nälviminen", tai jokin muu ilkeä piirre, hyväksymmekö sen, vai pyrimmekö taistelemaan sitä vastaan? Pahinta on, jos rupeamme ihannoimaan ja kerskumaan pahoilla teoillamme tai sanoillamme - esimerkiksi kiivastuksissamme tehdyillä ilkeyksillämme.

On aika taistella pahaa vastaan: "Vastusta perkelettä, niin se pakenee." Taistelusi saattaa olla kiivas ja kova, mutta älä luovuta. Vielä jonain päivänä kiität sitä, että jaksoit taistella ja lopulta voitit sydämesi kovuuden. On kysymys itsensä voittamisesta ja ojentautumisesta kuuliaisesti Jumalan sanan opetuksen mukaan. Jumala kyllä tukee armollaan ja voimallaan meitä tässä taistelussa, mutta meidän on kuitenkin rohkeasti astuttava vastustamaan pahaa. On tehtävä lujia ja hyviä päätöksiä. On pyrittävä pitämään niistä kiinni, koska Raamatun lupauksen mukaan siinä on tie lankeamattomuuteen: "Tehkää kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi, niin ette koskaan lankea." Tosin on muistettava, että meidät on suljettu tottelemattomuuteen siksi, että Jumala voisi armahtaa meitä. ("") Itsessämme horjumme ja kompastelemme, mutta ainoa tie voimistumiseen on harjoittelu - kuten tiedämme urheilijankin suoritusten paranevan harjoittelun tuloksena. Lihakset kasvavat vain käytössä ja taas Jumalan Voima koetaan heikkoudessa eri elämän tilanteissa. Saamme lukea: "Heikoissa minä olen väkevä!"

Yksi todennäköisimmistä syistä perheiden hajoamisiin onkin juuri tämä kovasydämissyys. Senhän tähden Mooses lupasi Raamatun aikana antaa erokirjan, mutta kuinka hyvin olisivatkaan asiat, jos voisimme voittaa itsessämme kovuutta ja ylpeyttä? Ajattelen perhettä, jossa on aihetta riitaan ja toraan, mutta kaiken keskellä he muistavat rakastaa toinen toistaan niellen tappioita ja nuollen haavojaan. Voittopalkinto on kuitenkin eheys ja lapsilla turvallinen koti.

Haluan taistella kovuutta vastaan selkä suorana, rohkeana ja lujana, vahvana, avoimena ja reippaana

tietäen oikeuksistani elää elämä Jumalan luomistyön tuloksena. Se ei ole "kynnymättönnä" olemista. Se ei ole masentunutta ja alistettua olotilaa. Se ei ole sitä, että toiset saisivat nujertaa tahtonsa alle - se on vapautta, jossa on oikeus elää raikkaita tunteita Jumalan seurassa.

On löydettävä oikea sankaruus omasta sisimmästä - ei sydämen kovuudessa mukautuen maailman himojen mukaan, vaan voittaen oma turmeltuneisuus Jumalan iäti kestäväällä armolla ja rakkaudella. Juuri tätä vaikuttaa Herran Sebaotin Henki. Ei lihan vallassa, - ei sotaa voiteta väellä eikä voimalla, vaan Minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot! ()

Saan siis voittaa "mieleni peikot," nuo nurjat asennoitumiseni ja tottumukseni Jumalan avulla, apunani täydelliseksi tekevä ja Jumalan Hengen kautta vaikuttavan rakkaus.